

32. évközi vasárnap 2013.

Bevezetés

A mai, évközi 32. vasárnap evangéliumában a szaddúceusok Jézussal folytatott ironikus vitáját halljuk majd. Kitalált, lehetetlen tanmeséjükkel érvelnek az örök élet ellen.

Népünk mai szaddúceusai, hasonló ateista elvekkkel mossák ki népünk tudatából a túlvilági élet hitét, és kifinomult módszereikkel kényszerítik a hit nélküli életet népünkre.

Gondolkodtunk-e már azon, hogy ennek milyen következményei vannak szellemi, anyagi, erkölcsi és érzelmi vonalon? Közeli és távoli jövőkép nélkül, céltalanul, a megsemmisülés tudatával élni? Mit teszünk mi azért, hogy az ateista mótely, ne mótelyezzen tovább bennünket sem egyénileg, sem közösségileg?

Kirie litánia

Urunk Jézus! Bocsásd meg, hogy oly ritkán gondolunk az örökéletre. Uram irgalmazz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg, az örökélet hitében való ingadozásainkat. Krisztus kegyelmezz!

Urunk Jézus! Bocsásd meg az örökélet elérését veszélyeztető vétkeinket! Uram irgalmazz!

Evangélium után

A szaddúceusok pártja igen jelentős szerepet játszott a Jézus korabeli társadalomban. Tagjai a befolyásos papság és gazdag birtokosok köréből kerültek ki, és meglehetősen negatív és ultrakonzervatív álláspontot képviseltek.

Olyannyira ragaszkodtak a régi hagyományokhoz, hogy a Szentírásból is csak Mózes öt könyvét fogadták el sugalmazott írásműnek. Mivel pedig ezekben nincs szó kifejezetten a túlvilági életről, a föltámadásról, a szaddúceusok elutasították az örök életben való hitet. Nem hittek a föltámadásban.

Mint napjaink hasonlószerű pártjának tagjai, úgy ők is, magasabbrendűségüket éreztetve, öntelt fölényeskedéssel mondanak el Jézusnak egy élcélődő történetet, amelynek problémája a zsidó hagyományban gyökerezik. Már előre örülnek annak, ahogyan Jézus majd belebonyolódik a kérdésbe.

A zsidóknál érvényben volt egy törvény, amely a sógort kötelezte egy adott esetben. Ha egy férj gyermek nélkül halt meg, akkor a nőtlen testvérének, az volt a kötelessége, hogy feleségül vegye az özvegyet. Az első gyermeket, aki ebből a házasságból született, az elhunyt gyermekének tekintették. Így akarták biztosítani, hogy lehetőleg minden izraelita férfinak legyen utóda.

A szaddúceusok által elmondott változatról azonban nincs szó a Törvényben. Ez arra a lehetőségre már nem gondolt, hogy több testvér hal meg egymás után. A kérdezők, -már akkor is értettek a cél érdekében történő manipuláláshoz, hamisításhoz, - csak azért találják ki, hogy nevétségessé tegyék az örökéletben való hitet, s magát a föltámadást. Már pedig a szaddúceusok szerint történetüknek ilyen következményei lennének. Egy asszonynak hét férfihez kellene tartoznia a túlvilági életben.

Ez pedig lehetetlen. Az a túlvilági örökélet, amelyben lehetetlen dolgoknak kellene megvalósulnia, önelentmondás. Tehát lehetetlen.

Jézust egyáltalán nem hozza zavarba ez a történet. Komolyan beszél. Szavai jelzik, hogy figyelmen kívül hagyja a beugratási szándékot. A szaddúceusok az imént hallottak szerint csak olyan túlvilági életet tudnának elfogadni, amelyben tovább élvezhetnék a földi élet testi örömeit és gyönyöreit. Jézus azonban világosan, egyértelműen leszögezi: Akik méltók lesznek arra, hogy eljussanak a jövő világba, szellemi lényekhez, angyalokhoz lesznek hasonlóak, nem nőszülnek és nem mennek férjhez. És olyan örömet és boldogságot ígér az örökkévalóságban hívőknek, amely Isten színéről színre látásából fakad, és amely felülmúl minden emberi elképzelést. Írás szavai szerint Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szívbe föl nem hatolt az a boldogság, amelyet Isten az őt szeretőknek készített.

Régen feloszlott már a szaddúceusok pártja, de az örökélet és a feltámadás kérdése és kételye tovább él szellemi unokáikban. Az anyagelvűség és a pénz istenítésének korában sokan lemosolyogják az örökéletről szóló keresztény tanítást.

Az újkori szaddúceusok is hasonlóan gondolkodnak, mint a Jézus korabeliek. Nekik is központi kérdéstik a nőszülés, mégpedig a többszöri nőszülés, a házasságkötés előtti együttélés, vagy a házasságkötést kiiktató pusztá együttélés, földi örömeik hajszolása, és ezzel párhuzamosan, szkeptikus, s ironikus magatar-

tás a halálon túli étellel szemben! Nem ok nélkül hirdeti meg az Egyház a 2014-es évet a házasság és család éveként. És ezért lesz a jövő évben a Püspöki Szinódusnak is a központi témája a házasság és a Család. Óh! Milyen áldás az ember és az emberiség számára, hogy van egy intézmény, egy szervezet, az Egyház, amely foglalkozik az ember, s az emberiség sorsával!

A valóságot, a problémákat tudomásul kell venni és időben és gyökereinél kell orvosolni. A közvélemény-kutatók igyekeznek kimutatni, hogy az emberek jelentős része, sőt a keresztények közül is sokan, - a mai modern szaddúceusok, - nem hisznek az örökéletben.

Én ezek ellenére azt mondom, mert azt tapasztaltam, tapasztalom, hogy az emberiség túlnyomó többsége hisz az örökkévalóságban. Menynyi szentélyt láttam én, teli imádkozó hívőkkel Kínában, Japánban, Ausztráliában, Afrikában, Brazíliában! Nem merném azt mondani, hogy az emberek nem hisznek az örökkévalóságban. Sőt azt tapasztalom, hogy a nem keresztény országokban is nő a keresztény hit iránti érdeklődők száma. Mint oly sok másnak, úgy az örökéletnek a léte sem függ attól, hogy a manipulált közvélemény-kutatás hatására mennyien hisznek még, vagy mennyien nem hisznek már benne.

A mi hitünk sziklaszilárd alapja ugyanis az a Jézus Krisztus, aki azt mondta: "Én vagyok Feltámadás és az Élet, aki bennem hisz nem hal meg örökre." Amen.

F. F.